

om Fisken nu i al Almindelighed i sine Bevægelser følger visse Love. Men hvad der er af meget større Betydning, er mange Gange Priserne, og Prisen har i de senere Aar ladet meget tilbage at ønske. Jeg tror imidlertid at kunne sige, at det nu i saa Henseende begynder at lysne; men det skal jeg ikke her komme nærmere ind paa, det vedrører i og for sig heller ikke denne Sag.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg før sagde, at jeg er sikker paa, at alle ærede Medlemmer og alle vi, der bor her i Kongeriget, i det hele er enige om ikke at træde Grønlandernes berettigede Interesser for nær. Der er i saa Henseende ikke nogen Meningsforskel mellem den højtærede Minister og mig.

Naar jeg, da jeg første Gang havde Ordet, nævnte, at der ogsaa var en anden Fiskemetode, som ikke var nævnt, nemlig Fiskeri med Garn, var det netop, fordi de andre Fiskemetoder var fremhævet, men denne ikke. Jeg er ganske enig i, at den Tilladelse, der nu forsøgsvis skal gives til Fiskeri paa det grønlandske Søterritorium, ikke bør udstrækkes ud over Langline og Haandsnøre.

Det er rigtigt, at der i Forslaget er forskellige Enkeltheder, som bedre egner sig til Drøftelse i et Udvalg end her i Salen, f. Eks. det af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremdragne Forhold. Jeg vil derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg. Jeg kan love det ærede Medlem Hr. Samuelsen, at man fra vor Side vil bestræbe sig for at gøre Udvalgsbehandlingen meget hurtig og naturligvis meget velvillig; fra vor Side vil der intet være til Hinder for, at Udvalget træder sammen i Morgen og gør sit Arbejde færdigt i Morgen.

Til Slut vil jeg blot sige, at jeg ikke ønsker her at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Monopolhandel, og dette Spørgsmaal ligger jo heller ikke for.

Holger Andersen: Jeg skal indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg var glad over at høre de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte, ikke mindst den højtærede Ministers Tilslutning til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pürschel havde fremsat om Direktøren for den grønlandske Styrelse. Jeg tror ogsaa, at der meget ofte er blevet gjort Direktør Daugaard-Jensen Uret, og jeg bevarer i alle Tilfælde fra Forhandlingen om Østgrønlandstraktaten i 1924 et meget levende

Indtryk af, at de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte, er rigtige.

Den højtærede Indenrigsminister beklagede noget, at jeg havde visse Indvendinger mod den Form, i hvilken Lovforslaget var affattet. Den højtærede Indenrigsminister gik noget mere i Enkeltheder, end jeg selv havde gjort, men jeg skal ikke gøre det paa dette Tidspunkt af Forhandlingen; i øvrigt var den Opfattelse, den højtærede Indenrigsminister havde med Hensyn til det Punkt, hvor jeg nærede visse Betænkeligheder, rigtig. Jeg tror, at det er muligt at finde en noget bedre Form, men den offentlige Forhandling her i Tinget er, synes jeg, ikke egnet til at gaa i Enkeltheder i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har allerede ganske beroliget det ærede Medlem Hr. Samuelsen med Hensyn til det, der var min Hensigt, da jeg udtalte Ønskeligheden af Udvalgs Nedsættelse. Intet ligger mig fjernere end at ville sinke dette Lovforslags Gang gennem Tinget. Hvis jeg husker ret, var det første, jeg sagde, at jeg havde dyb Sympati for de Motiver, der havde bevirket dette Lovforslags Fremsættelse, og jeg mener ogsaa, at man ved en Forhandling i et Udvalg muligvis kunde finde en Form, der i Kraft af den Ministeren givne Bemyndigelse tillagde Amtmanden over Færø Amt visse Beføjelser, som kunde muliggøre de paagældende Andragenders hurtigere Behandling, at man i saa Henseende virkelig som Følge af en Udvalgsbehandling ogsaa paa dette Punkt kunde finde en bedre Form for Lovforslaget. Udelukkende disse Motiver har været bestemmende for mig, da jeg fremsatte Tanken om et Udvalgs Nedsættelse.

Povlsen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, at det Skridt, vi stod i Begreb med at gøre her, ikke var uden Fare. Deri har det ærede Medlem naturligvis Ret; alt nyt, man indlader sig paa, indeholder en Fare. Men skulde man derfor lade sig holde tilbage, naaede man jo aldrig frem. Hvis det ærede Medlem tænker paa Fare for Grønlands Befolkning, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der ikke aabnes ukontrolleret Adgang til Forbindelse med Grønlanderne. Jeg gaar ud fra, at de Beskyttelsesforanstaltninger, som er i Kraft i saa Henseende, vil blive opretholdt. Jeg gaar ud fra, at der ikke vil blive Mulighed for at indsmugle Spiritus til Grønland, og jeg gaar ud fra, at ogsaa Sundhedsvisitatserne vil blive opretholdt. Men jeg maa stærkt understrege, at man kan ikke blive ved at holde